

RKT. Župa

Pohoda

B. D. M.

MARIJA GORICA

God. XI Br. 22 16. veljače 2025.

6. nedjelja kroz godinu

Jedan od važnijih duhovnih darova što ga je Bog udijelio svakom čovjeku jest sloboda. Čovjek se svojom slobodom razlikuje od ostalih živih bića. Sloboda se može ispravno koristiti, ali ju možemo i zloupotrijebiti. Način ophođenja sa slobodom određuje u kojem pravcu ide naš život. Čovjek može birati put kojim će poći. Najčešće izabiremo ono što nam se sviđa ili ono što nam se čini lakšim i komotnijim. Malo tko odlučuje izabrati teži način kojim će doći do cilja, jer taj način ujedno uključuje odricanje i žrtvu. Ipak, ne smijemo zanemariti da u istom paketu sa slobodom dolazi i odgovornost. Odgovorna osoba računa i na posljedice svoga izbora. Ako sam bez dovoljno promišljanja izabrao lakši put, to može, ali i ne mora značiti da sam izabrao ispravan put.

Sveto pismo čovjeka promatra cjelovito: njegov duh, dušu i tijelo. Svi poticaji koje pronalazimo u Svetome pismu ne zanemaruju ljudsko tijelo, ali veći naglasak stavljaju na njegov duh i dušu i o njima govore koristeći pojam „srce“. Sloboda je dio našega duha i zato je vrlo važna za razvoj naše duhovnosti.

Iz samoga srca dolazi i naš izbor, odluka za dobro ili za zlo. Prvo čitanje iz Knjige proroka Jeremije govori o izboru između Boga i čovjeka. Onaj koji svoje pouzdanje stavlja samo u čovjeka taj je proklet, jer vjerujući ljudima prestaje vjerovati Bogu, svome Stvoritelju. Taj svoje srce odvraća od Boga i stavlja ga u ruke drugom čovjeku. Čovjek čovjeka ne može potpuno spasiti. Koliko god se trudio, liječnik svoga pacijenta ne može spasiti od smrti. Makar trenutno ozdravio, smrt svakako dolazi.

Za razliku od puta grešnika, Sveto pismo za uzor istinske duhovnosti stavlja drugi put – put pravednika – onoga koji svoje pouzdanje stavlja u Boga. I to ne u Boga općenito, nego u konkretnu osobu, Isusa Krista, koji je umro i uskrsnuo.. Sveti je Pavao morao Korinćanima više puta naglašavati da kršćani vjeruju u uskrsnuće, da vjeruju u konačnu pobjedu smrti koja je nastupila u Isusu Kristu. Nije samo Krist uskrsnuo, i mi ćemo uskrsnuti zajedno s njime. Taj događaj je temelj na kojem počiva naša nada. Ako Krist nije uskrsnuo, uzalud nam je vjerovati i uzalud je išemu se nadati.

Upravo ta istina – da je Isus živ – daje nam mogućnost da izaberemo put koji će nas voditi u vječnost. Svako čvrsto držanje ovozemaljskoga dovodi čovjeka do trenutka kada će čuti riječi: „Jao tebi koji si skupljao bogatstvo, a zaboravio na Boga; koji si hranom nasitio svoje tijelo, a zapostavio dušu, koji si se uvijek smijao kako bi drugi vidjeli da si sretan, koji si uživao u tome kad su te svi hvalili“.

Čovjek koji svoje pouzdanje stavlja u Uskrsloga čut će riječi: „Blago tebi kad si znao biti siromašan i ne zahtijevati sve što drugi imaju, jer si znao da to nije ono što trebaš; kad si znao gladovati hrane jer se nisi htio prejedati i biti neumjeren; ili kad si znao biti gladan ljubavi jer su te svi odbacivali, a ti se nisi bunio; kad si bio žalostan što drugi ne razumiju tvoje pouzdanje u Boga; kad su te mrzili što ideš na svetu misu“.

Sveta Terezija Avilska je napisala: „Promisli kako brzo se mijenjaju ljudi i bit će ti lako kad se pouzdaš samo u Boga koji ostaje uvijek isti“. Kad se čovjek uzda u drugoga čovjeka, najčešće izabire vlastitu propast, a kad se uzda u Boga, izabire blagoslov i spasenje. Izabirati Boga često je teži put, ali ni jedan se radost ne može mjeriti s plodovima tog odabira“. Amen!

Događanja

U tjednu pred nama imamo svete mise u 18 sati. Ovaj tjedan župni vjeronauk imaju naši firmanici, u četvrtak u 19 sati. A prvopričesnici imaju redoviti vjeronauk u petak u 19 sati.

Vjerujem da ste već upoznati s velikom akcijom Caritasa Zagrebačke nadbiskupije pod nazivom „Spasi kunu od propasti, daruj je za 1000 radosti“. Hvalevrijedna je to akcija u kojoj se žele prikupiti sredstva za pomoć najugroženijim obiteljima na području naše zagrebačke nadbiskupije, a onda i obiteljima s područja naše župe, osobito onima o kojima brine naš župni Caritas. Vjerujemo da još mnogi imaju nepromijenjenih kuna i lipa koje će uskoro prestati vrijediti. Mnogi su si možda za uspomenu ostavili pojedine kovanice, ali zasigurno postoji još jako puno kovanica koje nisu promijenjene u eure i koje će ostati neiskorištene. Sada Vam se pruža mogućnost da upravo te kovanice darujete za navedenu akciju. Kroz mjesec veljaču i ožujak svakodnevno ih možete donijeti u crkvu ili župni Ured. Ne morate ih čak ni brojiti, ni slagati po apoenima. Sve ih slobodno u bilo kakvoj kutijici ili vrećici donesite kad idete u crkvu. Vjerujemo da će ova akcija uspjeti, da će se prikupiti lijepi iznosi, kojima će se pomoći najugroženijim obiteljima. Neka Vam ne bude teško odvojiti malo vremena, potražiti (možda) zametnute kovanice, pa da ne propadnu, darujte ih za potrebe Caritasa. Mi ćemo za Korizmu (u koju uskoro ulazimo) imati i druge akcije, kojima ćemo pokazati naše korizmene dobre odluke i odricanje u korist najpotrebnijih među nama, pa neka već ova akcija stvori u nama raspoloženje za darivanje. To će biti izraz našeg korizmenog odricanja, ali i znak naše svijesti i osjećaja odgovornosti za one među nama koji su potrebni naše pomoći.

Iz života župe

Iako smo još u zimi i nemamo još obaveza ni na polju, ni u vinogradima, ipak je jako malo ljudi na misi nedjeljom. Nažalost, roditelji ne prate svoju djecu, pripravnike za svete sakramente. Čast izuzecima, ali djeca uglavnom, osobito krizmanici dolaze sami na misu. Razumijem da roditelji, koji ionako dovoze svoju djecu u crkvu, nikad ne mogu ostati s njima na misi. To je kriva poruka djeci, to je poruka da je misa nešto nevažno, nešto što za njih uopće nije važno.

Pri kraju smo ovog prvog djela vremena kroz godinu. Uskoro ćemo ući u ovogodišnje posvećeno vrijeme Korizme. Vjerujem da u tom vremenu možemo puno intenzivnije zaživjeti svoju vjeru. Vjerujem da će svatko za sebe naći i odrediti si određeni oblik pokore. Bilo da će to biti odluka o nepušenju, odluka o izbjegavanju slatkiša, odluka da ćemo redovito moliti, odluka da ćemo redovito dolaziti na svetu misu... Osobito Vam kroz godinu preporučam pobožnost Križnoga puta! Križni put ćemo i ove korizme imati petkom i nedjeljom. Petkom će križni put biti u 18 sati, a nedjeljom prije poldanjske, 20 minuta prije 11 sati. Već sada molim da se uključe svi kojima je god moguće. Neka uz odrasle budu i djeca, od onih koji još ne idu u školu, pa do sve školske djece. Naravno da ćemo i ove godine one najrevnije nagraditi nagradnim izletom!

Duhovni kutak

Jubilejski oprosti

3.

„Čini mi se da ću s vremenom sve polako razumijeti u teologiji, jedino nikad neću moći shvatiti čemu oprost!“ . Tako je u razgovoru dvojice svećenika rekao jedan kolega još za vrijeme studija. I kao da je bio u pravu - nije on tu mislio na oprost grijeha po sakramentu svete Ispovijedi, niti na oprost koji iskazujemo drugoj osobi koja nas je povrijedila. Ne, mislio je na oproste kojima se otpušta *vremenita kazna* za grijeh, o kojima se posebno govori u jubilejskim godinama, kao što je ova naša 2025. godina. Čini se da je ovaj moj kolega bio u pravu, i zato je dobro ovdje se još jednom osvrnuti na bit oprosta, kako bismo ih barem malo pomaknuli s margina prema središtu života vjere.

Katekizam Katoličke Crkve naučava da je oprost „otpuštanje pred Bogom vremenite kazne za grijeh koji je krivica već izbrisana; to otpuštenje vjernik, pravo raspoložen i uz određene uvjete, dobiva posredovanjem Crkve koja, kao poslužiteljica otkupljenja, svojom vlašću dijeli i primjenjuje blago zasluga Krista i svetaca“.

Crkva uči da vjernik sakramentom ispovijedi prima oproštenje svojih grijeha. No, iako su mu grijesi oprošteni, u čovjekovu životu i svijetu i dalje ostaju posljedice oproštene grešnosti, ostaju rane i ožiljci grešnosti kako u njegovu životu, tako i u životu onih koje je svojim grijehom povrijedio. Isto tako, iako se čovjek u ispovijedi pokajao za svoje grijeh i donio odluku da više neće griješiti, njegovo se obraćenje time nije zaključilo, nego zapravo tek počelo, jer pred njim sada stoji zadatak da polako navikava čitavog sebe i sve dimenzije svoga života na odluku obraćenja. Asvi znamo da time ulazimo u napetost između *staroga ja* – naše stare stvarnosti, koja je obilježena grijehom i koja nas odmah zove natrag i *novog ja* – nove volje koja izražava kajanje i donosi odluku da više neće griješiti i da će tu odluku provesti u sve pore osobnog života i tako stvarno preobraziti vlastiti život nabolje.

Prema tome, žaliti zbog grijeha, odlučiti se popraviti i zadobiti Božje oproštenje u svetoj ispovijedi ne znači odmah da smo svoju slobodu i volju naviknuli na Boga, na Krista, niti znači da smo se time suočili sa svojim lošim posljedicama prethodne grešnosti koja nam je oproštena. Tu se otvara pogled prema onome što Crkva naziva *vremenitom kaznom za grijeh*. Tom se teološkom kategorijom upravo želi izreći istina da prethodne grešne odluke i djela, za što mu je krivnja oproštena u sakramentu pomirenja, i dalje nastavljaju živjeti, kao stara volja u jezgri čovjekove osobnosti te kao grešne posljedice u stvarnostima njegova života. Iako sintagma *vremenita kazna za grijeh* ima pravničku intonaciju, izbor samih riječi posve odgovara onome što se ovom kategorijom želi odrediti. Trebamo je nastaviti je vremenita, jer se može „iskupiti“ tek s vremenom, odnosno ozbiljnim i često dugotrajnim procesom sazrijevanja svih dimenzija čovjekova života u novoj odluci obraćenja.

U spomenutom navikavanju na Krista i Božje milosrđe te u suočavanju s grešnim posljedicama svoje grešnosti čovjek nije, ne treba i ne smije biti sam. On stoji u Kristu a to znači da stoji u njegovu Tijelu koje je Crkva. On sam ne može nositi teret kazni koje proizlaze iz njegove krivnje. Zato mu Crkva, između ostalog, nudi oproste kao oslonac kojim svjedoči da je za njega čitava Crkva, da ga ona oslobađa osamljenosti u njegovu odgovoru Božjem milosrđu, da ga ona prati, podupire, pridiže, ohrabruje i moli za plodonosan dovršetak i konačno dozrijevanje puta obraćenja, pa i onda kad njegova sloboda u smrti dostigne svoju definitivnost pred Bogom.

4.

Crkva može i treba moliti Gospodina da u svojoj providnosti dopusti određenom vjerniku najprikladnije uvjete i najpovoljnije situacije kako bi se kraće i uspješnije dovršio zahtjevan, ali realno ostvariv put obraćenja te da se pokorniku otpuste vremenite kazne za grijeh. I to je bit oprosta – pomoć cijele Crkve da se u nama brže i spretnije dogodi obraćenje, a tom daru odgovaramo vjerom, sakramentom pomirenja, slavljenjem euharistije, osobnom molitvom i pobožnošću, djelima milosrđa te odricanjem od grijeha i istinskom pokorom.

Obavijesti

PON	17. II.	Bartol		
UTO	18. II.	Franjo Regis	18h Marija Gorica	+ Josip, Slavko i Vera Štros
SRI	19. II.	Konrad		
ČET	20. II.	Franjo i Jacinta Marto	19h Marija Gorica	<i>Vjeronauk za FIRMANIKE</i>
PET	21. II.	Petar Damiani	18h 19h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa <i>vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE</i>
SUB	22. II.	Katedra Sv. Petra	18h Marija Gorica	+ Verica, Božidar (<i>uz rođendan</i>) i Željko Veseli
NED	23. II.	<u>Sedma nedjelja kroz godinu</u>	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Ivan Jakovina (<i>10. god.</i>) i Obit. Jakovina i Planinc + Đurđa Triplat, <i>god.</i> <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 21. veljače u 18 sati imat ćemo zajedničku svetu misu za ove pokojnike: + Milica i Josip Magdić, Nedeljko Majerić, (*uz rođendan*), Jelka i Franjo Blažević, Milica Iveta i za duše u čistilištu.

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA

Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjepan.baric@yahoo.com

glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik

Uredovno vrijeme: utorak i srijeda: poslije podne od 16 do 17,30, te četvrtak i petak: ujutro od 8 do 9 sati.